వధూటి

న్యాయపతి
రాజగోపాలం

సుగుణని మనసారా ప్రేమించాడు శేఖరం. ఆమె లేనిదే తన జీవితం వ్యర్థం అనుకొన్నాడు. ఆమెను 'పెళ్ళి' చేసుకొని తీరాలి అని అతడి సంకల్పం. సుగుణ కూడా శేఖరాన్ని ప్రేమించింది. సుగుణ, శేఖరం విశాఖపట్నంలో బి. ఎల్. చదువుతున్నారు. రెండు సంవత్సరాల క్రితం వారికి ఒకరిపైన ఒకరికి జనించిన ప్రేమ "దిన దినాభివృద్ధి... జనితమైన ఛాయ బోలిక" అభివృద్ధి పొందింది. ఇద్దరి చదువులు కొద్ది రోజులలో సమాప్తం కాబోతున్నై. ఇక ఎవరి ఇళ్లకు వారు పోవాలి. తమ వివాహం గురించి ఒక నిర్ణయం త్వరలో వారు చేసుకోవలసిన సమయం ఆసన్నమయింది.

సుగుణ తండ్రి సి. ఐ. డి. ఇన్స్పెక్టరు. ఆమె వారికి ఏకైక సంతానం. సుగుణ మాటను ఆయన ఎన్నడూ తోసిపుచ్చలేదు. వివాహం విషయంలో కూడా "నేను శేఖరాన్నే పెళ్ళి చేసుకొంటాను నాన్నగారు" అని సుగుణ అంటే, 'అలాగేనమ్మా" అంటారు. శేఖరం తన తండ్రి రామారావుగార్ని ఒప్పించడం ఎలాగ అన్నదే ఇప్పుడు వచ్చిన సమస్య. శేఖరం కూడా తండ్రికి ఒక్కడే కొడుకు. అయినప్పటికీ, "నేను సుగుణనే పెళ్ళి చేసుకొంటాను నాన్నగారు" అని శేఖరం అంటే, "ఎంతమాత్రం వీల్లేదు" అంటారు రామారావుగారు. దీనికి కారణం శేఖరానికి ఆయన ఇదివరకే ఒక సంబంధం స్థిర పరచారు. పెళ్లికూతురు ఒక లక్షాధికారి కూతురు. ఇరవై వేల రూపాయలు కట్నం. అదిగాక, కనీసం నలభై, ఏభై వేల వరకు ఆస్తిలో కూడా వాటా తెచ్చుకుంటుంది. ఆ అమ్మాయిని ఇదివరకు శేఖరం చూశాడు. నచ్చలేదు నచ్చలేదని తండ్రితో చెప్పాడు. చేసుకొని తీరాలి అన్నారు రామారావుగారు. కొంత ఘర్షణ జరిగింది. చివరకు ఇద్దరూ రాజీకి వచ్చారు. శేఖరం చదువు పూర్తి అయ్యేవరకు పెళ్లి ప్రసక్తి వాయిదా వేశారు. ఈలోగా ఆ అమ్మాయికి ఇంకొక సంబంధం కుదరకపోతుందా అని శేఖరం ఆశించాడు. కాని, అతడి ఆశ నిరాశ అయింది. చేపకోసం గాలం వేసి కూర్చున్నట్లు

వాళ్ళు ఆ అమ్మాయికి పెళ్ళి చెయ్యకుండా శేఖరం
కోసం నిరీక్షిస్తున్నారు.

తను ఇటువంటి క్లిష్ట పరిస్థితిలో ఉన్నట్లు
శేఖరం సుగుణకి యథార్థమే చెప్పాడు. ఈ విషయం
గురించి అనేకసార్లు వారిద్దరూ చర్చించుకొన్నారు.
ఇంతవరకూ ఏ నిర్ణయానికి రాలేదు. ఇప్పుడు
పరీక్షలు దగ్గరకు వస్తున్నై. శేఖరం సుగుణ
విడిపోయే కాలం సమీపిస్తున్నది. శేఖరం ఒక దృఢ
నిశ్చయానికి వచ్చాడు, చివరికి. "మనం ఒకరి
కోసం ఒకరం నిర్దేశింపబడ్డాం. మనల్ని ఎవ్వరూ
వేరు చెయ్యలేరు. నేను నా తండ్రిని ధిక్కరిం
నిన్ను వివాహం చేసుకోవడానికి నిశ్చయించుకొన్నాను
అని సుగుణతో చెప్పాడు.

"మీ తండ్రిగారితో విరోధం తెచ్చుకొని మనము
పెళ్ళి చేసుకోవడం అంటే నాకు బాధగా ఉన్నది
వృద్ధులు. పాపం ఆశలన్నీ మీపైనే పెట్టుకొన్నారు
ఆయన హృదయం గాయపరుస్తారా? మీ తల్లి
గారు మీకోసం ఎంత క్షోభిస్తారో ఆలోచించారా
నా రిద్దరికీ మనశ్శాంతి లేకుండాచేస్తారా?" అన్నది
సుగుణ.

"అయితే ఏమిటి చెయ్యమంటావో చెప్పు'
అన్నాడు శేఖరం.

"మీ తల్లిగారి సహాయం అర్థించండి. ఆమెక
ఈ సంగతి అంతా చెప్పండి ఆమెచేత మీ తండ్రి
గారికి చెప్పించండి. ఈ తుది ప్రయత్నం కూడ
లాభించక, ఆయన ఆశీస్సులు మనకు ప్రాప్తిం
లేకపోతే మీరు చేసిన నిర్ణయం ఎలాగా ఉన్నది'
అన్నది సుగుణ.

సుగుణ చెప్పినట్లు ఆఖరుసారి ప్రయత్నం
చెయ్యడానికి శేఖరం అంగీకరించాడు ఫలితం
ఏమైనదీ సుగుణకి ఉత్తరం వ్రాస్తా నన్నాడు
పరీక్ష లయ్యాక ఎవరింటికి వారు వెళ్ళారు.

శేఖరం తల్లితో యథార్థం అంతా చెప్పేశాడు
సుగుణవంటి కోడలు దొరకడం ఒక అదృష్టం
అన్నాడు సుగుణను తను వివాహం చేసుకొని తీరా
అన్నాడు కన్న కొడుకుపైన ఆమెకు ఏ మాత్ర
మైనా అభిమానం ఉంటే, తండ్రితోచెప్పి ఎలాగై
గైనా ఒప్పించమన్నాడు.

శేఖరం తనకు నచ్చిన అమ్మాయినే వివాహం
చేసుకోవడం అతడి తల్లి అభిమతం ఉన్నవాడ
ఒక్కడే కొడుకు. అతడి మెడలు విరిచి, మనసు
నొప్పించి బలవంతంగా ఇష్టంలేని పెళ్ళి చెయ్యడం
ఆమెకు ఎంతమాత్రం ఇష్టంలేదు. కాని, తన
భర్త ఒకరు చెప్తేనే ఘటం కాదు. ఏమిటి
చెయ్యడమా అని ఆమె దీర్ఘంగా ఆలోచించింది

"మీ తండ్రి సంగతి నీకు పూర్తిగా తెలి
సును. ఒకరు చెప్తే వినే మనిషికాదు.
ఏదైనా ఆయనకే తోచాలి. నా కొక ఉపాయం
కన్పిస్తున్నది. ఆ సుగుణని మన ఇంటికి రప్పిం
గలవా? ఆమె కనీసం పదిహేను రోజులు మన
ఇంట్లో ఉండాలి. ఆమెను పెళ్ళి చేసుకోవాల
నీ కోర్కె, ఇప్పట్లో మీ తండ్రికి తెలియకూడదు
సుగుణ రూపవంతురాలు, బుద్ధిమంతురాలు అ
నువ్వు చెప్తున్నావు కాబట్టి, ఆమెపైన ఆయనకి

—73 వ పేజీ చూడం

సదభిప్రాయం కలగవచ్చును. ఇటువంటి అమ్మాయి తనకు కోడలైతే బాగుండును అనే తలంపు ఆయనకు కలగాలి. కలుగుతుందనే నా నమ్మకం. ఆయన తలకాయలో ఆవిధంగా ఒకసారి తోచిందా, ఇక నువ్వు వద్దన్నప్పటికీ సుగుణనే నీకు బలవంతంగా పెళ్ళి చేస్తారు" అన్నది శేఖరం తల్లి.

తల్లి చెప్పిన ఉపాయం శేఖరానికి బాగా నచ్చింది ఎగిరి ఒక్క గంతు వేశాడు. సుగుణతో పదిహేను రోజులు గడపవచ్చుననుకొన్నాడు. కాని, వెంటనే అతడికి ఒక సందేహం వచ్చింది.

"ఈ అమ్మాయి ఎవరు? మన ఇంటికి ఎందుకు వచ్చింది?" అని నాన్నగారు అడిగితే ఏమిటి చెప్తావ్" అని అడిగాడు.

"నా చిన్ననాటి స్నేహితురాలి కూతురని, పదిహేను రోజులు నా వద్ద వెళ్ళబుచ్చడానికి పంపమని వ్రాశానని చెప్తాను. కాని, సుగుణ వస్తుందా? తన తల్లి తండ్రులకు ఏమని చెప్తుంది? ఆ విషయం గురించి ఆలోచించు" అన్నది శేఖరం తల్లి.

"తప్పకుండా వస్తుంది. ఒక స్నేహితురాలు శెలవుల్లో పదిహేను రోజులు సరదాగా కలిసి ఉండవచ్చునని, రమ్మని ఉత్తరం వ్రాసిందని సుగుణను చెప్పమని వ్రాస్తాను. ఆమె తల్లి తండ్రులు అభ్యంతరం చెప్పరు" అన్నాడు శేఖరం.

"ఇంతవరకు బాగానే ఉన్నది. కాని, ఇంకొక్క షరతు ఉన్నది. ఆ పదిహేను రోజులు నువ్వు మాత్రం ఇక్కడ ఉండడానికి వీల్లేదు. ఏ వూరైనా పోవాలి" అన్నది తల్లి.

"మళ్ళీ ఇదేమిటే అమ్మా" అన్నాడు శేఖరం వేల కూలిపోతూ.

"ఇదివరకు సుగుణని నువ్వు ఎరిగినట్టు మీ తండ్రికి ఎంతమాత్రం తెలియకూడదు. నువ్వు ఇక్కడ ఉన్నట్లైతే నీ ప్రవర్తనలో ఆయనకు ఈ విషయం తెలియక తప్పదు. అనుమానం కలిగిందా ఆయన వెంటనే వ్యతిరేకం అయిపోతారు. వ్యవహారం అంతా పాడయిపోతుంది. ఇంకొక ముఖ్యమైన కారణం. సుగుణ పెళ్ళికాని అమ్మాయి. అందులోనూ ఆమె తన తల్లి తండ్రులను మభ్యపరిచి, ఇక్కడకు రాబోతున్నది. ఆమె గురించి లోకం వల్లెత్తు మాట అనడానికి అవకాశం కల్పించకూడదు. ఆమె ఏ రోజు వస్తుందో ఆ రోజే నువ్వు వెళ్ళిపోవాలి" అన్నది ఆమె.

ఎంత అయిష్టంగా ఉన్నప్పటికీ, ఆమె చెప్పిన దాంట్లో గల యదార్థం గుర్తించాడు శేఖరం. ఎంత కష్టంగా ఉన్నప్పటికీ, ఆ పదిహేను రోజులు తను ఇల్లువిడిచి వెళ్ళడానికే నిశ్చయించాడు. ప్రేమకోసం ఎన్ని త్యాగాలయినా చెయ్యాలి మరి!

జరిగినదంతా సుగుణకి ఉత్తరం వ్రాశాడు. ఆమె ఎప్పుడు వచ్చేది వెంటనే జవాబు వ్రాయమన్నాడు.

2

శేఖరం వ్రాసిన ఉత్తరం సుగుణ చదువుకొంది. అతడి తల్లి వేసిన ప్లాను ఆమెకు నచ్చింది. వెంటనే వెళ్ళడానికి నిశ్చయించింది. తన స్నేహితురాలు ఒకామె పదిహేను రోజులు కలిసి గడపడానికి రమ్మని, ఇదివరకు చెప్పిందని, ఇప్పుడు ఉత్తరం కూడా వ్రాసిందని, తనకు వెళ్ళాలని ఉన్నదని తల్లి తండ్రులతో చెప్పింది వారు ఆమె ప్రయాణానికి సమ్మతించారు. తను ఫలానా రోజున ఫలానా

వధూటి

17 వ పేజీ తరువాయి

రైలులో వస్తున్నట్టు శేఖరానికి ఉత్తరం వ్రాసింది.

సుగుణ వస్తున్నట్టు జాబు వచ్చిందని శేఖరం తల్లితో చెప్పాడు. తన చిన్ననాటి ఒక స్నేహితురాలి కూతురు వస్తుందని, పదిహేను రోజులు తమ వద్ద ఉంటుందని శేఖరంతల్లి రామారావుగారితో చెప్పింది. ఇంట్లో ఆడపిల్లను నోచుకోని రామారావుగారు సంతోషించారు.

పరీక్షలు అయిపోగానే తిరుపతి వస్తానని, తను మొక్కుకొన్నాడని, అందుచేత ఒకసారి వెళ్ళివస్తానని శేఖరం తండ్రిని ఆనాడే అడిగాడు.

"అలాగే వెళ్ళు. తిరిగి ఎప్పుడు వచ్చేస్తావ్?" అని అడిగాడు రామారావుగారు.

"పదిహేను రోజులవుతుంది" అన్నాడు శేఖరం.

"తిరుపతిలో పదిహేను రోజులు ఏమిటి చేస్తావ్?" అన్నారు రామారావుగారు.

"తిరుపతిలో మూడు రోజులే ఉంటాను. తర్వాత మెద్రాసు చూస్తాను. అక్కడనుండి ఒక స్నేహితుని ఇంటికి వెల్లూరు వెళ్తాను. ఇదే అవకాశం ఇకమీదట ఈమాత్రం స్వేచ్ఛ నాకు ఉండదు" అన్నాడు శేఖరం.

రామారావుగారు సమ్మతించారు. ఖర్చుల నిమిత్తం శేఖరానికి రెండు వందల రూపాయలు ఇచ్చారు. సుగుణ వస్తానన్న రోజే శేఖరం తన ప్రయాణం స్థిరపరిచాడు. అయితే సుగుణ ఉదయం రైలులో వస్తానని వ్రాసింది. తను సాయంత్రం రైలుకి ప్రయాణం. ఒక పూటైనా ఆమెతో కలిసి ఉండవచ్చునని అతడు ఆశించాడు. కాని, అనుకొన్నప్రకారం సుగుణ ఉదయం రైలులో రాలేదు. సాయంత్రం రైలులో దిగింది. అందులోనే శేఖరం ఎక్కి వెళ్ళాడు. కనీసం సుగుణ వచ్చినట్టు తనకు తెలిసినందుకు అతడికి కొంత సంతృప్తి కలిగింది.

సుగుణ రామారావుగారి హృదయంలోను, ఆయనభార్య హృదయంలోను వెంటనే స్థానం కల్పించుకొన్నది. చదువుకొన్న అమ్మాయిలంటే శేఖరం తల్లికి కొన్ని అపోహ లుండేవి. కాని, సుగుణ ప్రవర్తన చూచాక, ఆమె తన అభిప్రాయాలు మార్చుకొన్నది. సుగుణ సార్థక నామధేయురాలు. అందులో ఆమె వచ్చిన పని చాలా సున్నితమైనది. తను రామారావుగారిని పూర్తిగా మెప్పించి సెభాష్ అనిపించుకోవాలనే పట్టుదలతో ఆమె ప్రవర్తించింది. బంగారానికి మెరుగు పెట్టినట్లున్నది ఆమె నడవడి. రామారావుగారికి కావలసిన సౌకర్యాలన్నీ ప్రతిరోజూ తనే ఏర్పాటుచేసేది. ఉదయాన్నే కాఫీ కాచేది. ఆమె చేసిన కాఫీకి అంత సువాసన, అంత "కిక్" ఎలాగ వస్తాయా అని రామారావుగారు ఆశ్చర్యపడేవారు. ఆ తర్వాత వంటింట్లో శేఖరం తల్లికి సహాయం చేస్తూ, కొత్త వంటలుచేసి చూపించేది. మధ్యాహ్నం రామారావుగారు వ్రాయవలసిన ఉత్తరాలు ఆయన చెప్తుంటే తనే వ్రాసేది. రాత్రి భోజనా లయ్యాక వార పత్రికలు చదివి వా రిద్దరికీ వినిపించేది. తన ఈడుగల ఇరుగు పొరుగు అమ్మాయిలతో అనతి కాలంలోనే సుగుణ స్నేహం కలిపింది. వాళ్ళ కిలకిల నవ్వులతో గాజుల గలగలతో మధురమైన మాటలతో ఆ ఇంటికి ఎన్నడూలేని కొత్త శోభ వచ్చింది.

సుగుణని చూచి రామారావుగారు మురిసిపోయేవారు. తన కొక కుమార్తె లేకపోవడం ఎంత దురదృష్టమో అనుకొనేవారు. సుగుణవంటి కోడలు దొరికితే బాగుండుననుకొన్నారు. కాని, తను ఇదివరకే ఇంకొకరికి మాట ఇచ్చారు. ఆ అమ్మాయి ఎటువంటిది కాబోతుందో? ఏదైనా కావలసినంత కట్నం, కావలసినంత ఆస్తితో వస్తుంది. ఎటువంటిదైనా భరించాలి. సుగుణ అంత ధనవంతుల బిడ్డ అయితే, ఇంక కావలసిన దేమిటి? కాని, ఆమె తండ్రి పోలీసు డిపార్టుమెంటులో ఒక ఇనస్పెక్టరని, తాము సామాన్య సంసారులం అని సుగుణ చెప్పింది. సుగుణ సుగుణాలు ఒకవైపు, ఆ రెండవ అమ్మాయి ధనం ఒక వైపు మనస్సులో త్రాసులో వేసి, పదేపదే తూచి చూచారు

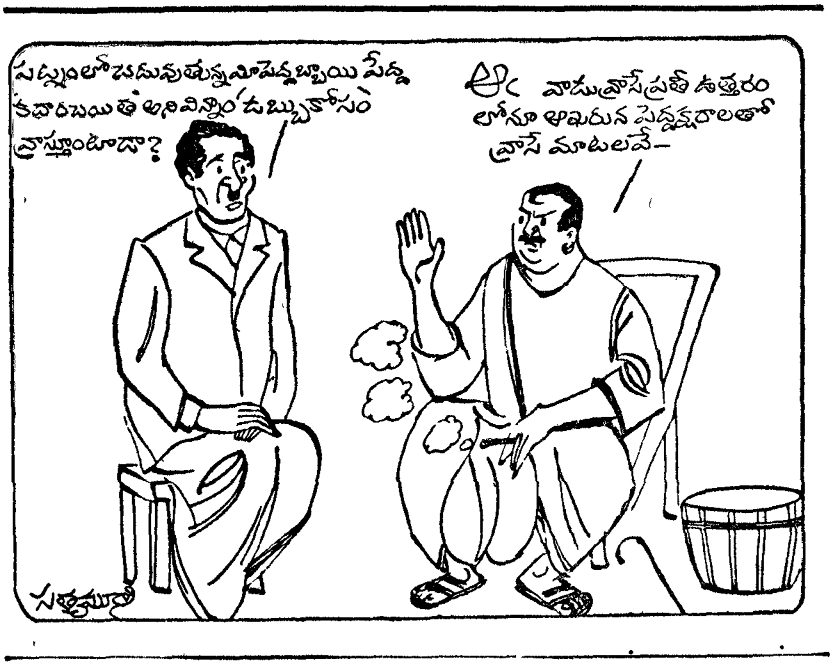

రామారావుగారు. పెటునైపు నిద్ర్యక దాగింది ఆయన నిర్ధారణ చెయ్యలేక పోతున్నారు.

3

శేఖరం తిరుపతి వెళ్ళాడు. అది శేషువా అన్నట్లు మెలికలు తిరిగిన తిరుమలపోయే రోడ్డును అతడు బస్సులోంచి వంగి వంగి చూచాడు. తిరుమలలో ప్రకృతి సౌందర్యాలు అతణ్ణి ముగ్ధుణ్ణి చేశాయి. అచ్చటి శీతల వాతావరణం అతడికి ఎంతో హాయి అనిపించింది. వేంకటేశ్వరుని ఆలయంలో అడుగు పెట్టగానే ఒక మహా మహత్తుగల దైవాన్ని దర్శించబోతున్నట్లు అతడికి తోచింది. క్యూ కాస్త ముందుకు నడిచేసరికి అతడికి దూరంనుండి వేంకటేశ్వరుని దర్శనం కలిగింది. తన కళ్ళు ఇంకొక వైపు మళ్ళించలేకపోయాడు. క్యూతోబాటు అతడు అప్రయత్నంగా నడుస్తూ, చివరికి గర్భ గుడివద్దకు చేరాడు. ఉత్తర క్షణంలో ,ఇద్దరు స్వాములు అతడి తలపైన శఠగోపం, చేతిలో తీర్థం ఉంచి, "నడు నడు" అన్నారు. ఏదో స్వప్నం లో ఉన్న వాడిలాగ తిరుగు మొహం పట్టాడు. అక్కడినుండి కళ్యాణ కట్టకు వెళ్ళి తల మొక్కుబడి తీర్చుకొని, పుష్కరిణిలో స్నానం చేసి, తిరిగి దైవ దర్శనానికి వెళ్ళాడు. సుగుణ తనకు భార్య కావా లని, ఇద్దరు బి. ఎల్. పరీక్షలో ఉత్తీర్ణులు కావాలని ప్రార్థించాడు. ఆ మర్నాడు కూడా తిరుమల లోనే ఉండి, ఆకాశగంగ, పాపనాశనం, గోగర్భం, స్వామివారితోట వేద పాఠశాల చూశాడు. తలకి ఒక టోపీ కొనుక్కొని సాయంత్రానికి దిగువ తిరుపతి చేరాడు. అక్కడ ఆరోజు గడిపి మద్రాసు వెళ్ళాడు.

మద్రాసులో విశేషాలన్నీ చూస్తూ శేఖరం మూడు రోజులు గడిపాడు. నాల్గవరోజు సాయంత్రం త్రతం చీచి చూడడానికి బయల్దేరాడు. ట్రిప్లికేన్ బజారులోనుండి వెళ్తూంటే అతడి దృష్టిని ఒక విగ్గులషాపు ఆకర్షించింది. రక రకాల విగ్గులు, అద్దాల బీరువాలలోనుంచి కన్పించిన్నై. శేఖరానికి తన కాలేజీ నాటకాలు జ్ఞప్తికి వచ్చిన్నై. వాటిలో శేఖరం రెండు మూడు సార్లు ఆడవేషాలు వేశాడు. అతడు స్త్రీ పాత్రలు చాలా సహజంగా నటించాడని అందరూ శ్లాఘించారు. సుగుణ కూడా మొదటిసారిగా అతడి స్త్రీ పాత్రను చూచి నప్పుడు తను నిజంగా నమ్మలేకపోయానని చెప్పింది. ఒకసారి శేఖరాన్ని ప్రిన్సిపాల్ గారే అభినందించారు. ఇక ఆ రోజులురావు అని గతాన్ని స్మరిస్తూ శేఖరం బీచి చేరాడు.

ఇప్పటికి తను ఇల్లు వదిలి సరిగ్గా వారం రోజులయింది. అనుకొన్నాడు శేఖరం ఇసకలో కూర్చుంటూ. సుగుణ ఎలాగ ప్రవర్తిస్తున్నదో? ఆమె అంటే తన తల్లి తండ్రులకి, ముఖ్యంగా తండ్రికి ఎటువంటి అభిప్రాయం కలిగిందో? సుగుణకి ఏ గది ఇచ్చారు? తన గదే ఇచ్చిఉంటారు తన కుర్చీలోనే కూర్చుని తన మంచంపైనే పడు కొంటున్నదా? అన్ని విషయాలు తెలుసుకోవా లని శేఖరానికి చాలా కుతూహలం,—ఆతృత కలి గాయి. కాని, ఇంకొక వారం రోజుల వరకు తను ఇంటికి వెళ్ళకూడదు. అనుకున్న ప్రకారం రేపు నెల్లూరువెళ్ళి ఈ వారం రోజులు తన మిత్రుడు రామిరెడ్డితో గడపాలి. శేఖరానికి ఇప్పుడు నెల్లూరు

వధూటి

పోవాలని లేనేలేదు. ఎలాగైనా ఒకసారి సుగుణను చూడాలని అతడికి బుద్ధి పుట్టింది. పాపం తనని వివాహం చేసుకోవడానికి ఈ నాటకంలో ఆమె కూడా ఒక పాత్ర అభినయించడానికి సిద్ధపడింది. సుగుణకి తనంటే ఎంత ప్రేమ! నిజంగా తనంతటి అదృష్ట వంతుడు లేడు. తనంత దురదృష్టవంతుడు కూడా లేడని శేఖరం వెంటనే అనుకొన్నాడు. తను ప్రేమించిన స్త్రీ, ఏ పరిస్థితిలోనైనా ఎదుర్కొని తను వివాహం చేసుకోవడానికి నిశ్చయించుకొన్న సుగుణ, తన ఇంటివద్దనే ఉన్నప్పటికి తను ఇంట్లో కాలు పెట్టడానికి వీలులేకపోయింది.

ఏమైనాసరే. ఈ రాత్రే తను ఇంటికి పోవా లని, సుగుణని చూడాలని, ఏమిటి జరుగుతున్నది తెలుసుకోవాలని శేఖరం మనస్సు కృష్ణించుకొని కూర్చుంది. ఏమిటి చెయ్యడమో తెలియక శూన్యం లోకి చూస్తూ వెనక్కి చేరబడ్డాడు. వర్షఋతువులో మేఘాలవలె అతడి తలలో అనేకమైన ఆలోచ నలు పరిగెత్తాయి. కొన్ని మేఘాలు కలుస్తున్నై. కొన్ని విడిపోతున్నై. అకస్మాత్తుగా ఆ మేఘాలలో నుంచి ఒక పెద్ద మెరుపు మెరిసింది. "ఏమిటీ" అనుకుంటూ శేఖరం లేచి కూర్చున్నాడు. తనకు కలిగిన ఆలోచనకు అతడికే ఆశ్చర్యం కలిగింది. కాస్త భయం కూడా వేసింది.

పాపాయి గుంజిళ్లు ప్రాక్టీసు చేస్తోంది. ఎందుకుఅంటే వినా యక చవితినాడు విఘ్నేశ్వరుని ముందు తియ్యాలిగా అందుకనీ అన్నది.

రామం (విశాఖ)

స్త్రీ వేషం వేసుకుని ఇంటికి వెళ్తే? తన సుగుణ తల్లిని అని చెప్తాడు. సుగుణ తల్లిని తన తండ్రులు ఇదివరకు చూడలేదు కాబట్టి వా రిద్దరికీ ఏ అనుమానం కలుగదు. ఎటొచ్చీ సుగుణ యదార్థం తెలియక ఏదైనా గొడవ చెయ్యకుండా జాగ్రత్త పడితే చాలు. ఒక రోజో, రెండు రోజులో ఇంటివద్ద ఉండవచ్చును. అన్నీ తెలుసుకో వచ్చును.

ఆలోచిస్తున్నకొద్దీ శేఖరానికి మార్గం స్పష్టపడ సాగింది. తను ఉదయం సరిగ్గా ఎనిమిది ఘంట లకి ఇల్లు చేరాలి. ఆ సమయానికి తండ్రి చావిట్లో కూర్చొని పేపరు చదువు తూంటాడు. తల్లి పూజ చేసుకొంటూ ఉంటుంది. సుగుణ బహుశ తన గదిలో ఉంటుంది. ముందు తండ్రినిదాటి వెళ్ళాలి. తర్వాత సుగుణను హెచ్చరించాలి. అక్కడ నుండి తల్లివద్దకు వెళ్ళాలి అని కార్యక్రమం నిర్ణ యించుకొన్నాడు. తను ఎక్కడ ఎప్పుడు స్త్రీ వేషంలోకి మారాలో నిర్ధారణ చేసుకొన్నాడు. తన సామాన్లు సూటుకేసు ఎక్కడ భద్రపరచాలో కూడా ఏర్పాటు చేసుకొన్నాడు.

జరగబోయేదంతా ఇంకొకసారి సింహావలోకనం చేస్తూ లేచాడు శేఖరం. ఎక్కడా లోపాలు కన బడలేదు. తిన్నగా విగ్గుల షాపువైపు నడిచాడు. వెళ్ళి వయస్సు స్త్రీ విగ్గు ఒకటి కొన్నాడు. తనకు స్త్రీ పాత్ర బాగా అనుభవమే కాబట్టి కావలసిన బట్టలు అలంకారాలు వగైరా అన్నీ కొన్నాడు.

4

రామారావుగారు చావిట్లో పేపరు చదువు కొంటున్నారు. "రామారావుగారి ఇల్లు ఇదేనా?" అంటూ ప్రవేశించాడు శేఖరం, స్త్రీ రూపం, స్త్రీ కంఠంతో.

"అవునమ్మా" అన్నారు రామారావుగారు పేపరులోనుంచి తొంగి చూస్తూ.

వచ్చిన దెవరో రామారావుగారికి బోధ పడ లేదు. "మీ రెవరూ? మొహం కాస్త పరిచయం గానే కనిపిస్తున్నది" అన్నారు.

"సుగుణ మా అమ్మాయేనండి" అన్నాడు శేఖరం.

"అలాగ చెప్పండి. మీరు సుగుణ తల్లిగారా? చాలా సంతోషం. లోనికి వెళ్లండమ్మా" అంటూ, మబ్బుల వెనక చంద్రుడిలాగ మళ్ళా పేపరు వెనక అంతర్ధానం అయ్యారు.

మొదటి పరీక్షలో విజయం కలగడంతో శేఖ రానికి ఎక్కడలేని ధైర్యం వచ్చింది. లోనికి వెళ్ళాడు. తను వూహించినట్లు మాత్రం సుగుణ తన గదిలో లేదు. తల్లి పూజ చేసుకొంటున్నది. శేఖరం వెళ్ళి పూజా మందిరం ద్వారంవద్ద నిల్చున్నాడు. ఆమె తల ఎత్తి చూచింది.

"ఎవరమ్మా మీరు?" అని అడిగింది శేఖరం తల్లి.

"నేను సుగుణ తల్లిని" అన్నాడు శేఖరం.

"వస్తున్నానమ్మా. సగం పూజలో ఉన్నాను. త్వరగా ముగించి వస్తాను. ఆ పక్కనే ఉన్న గదిలో కూర్చోండి. సుగుణ స్నానం చేస్తున్నట్లుంది" అన్నది శేఖరం తల్లి.

శేఖరం తన గదిలోకి వెళ్ళి కూర్చున్నాడు. అయిదు నిముషాలు గడిచాయి. ఇంతలో తూర్పు కొండలపై చంద్రబింబం ఉదయించినట్లు సుగుణ ముఖం గది ద్వారంవద్ద ఉదయించింది. శేఖరం మనస్సు సముద్రంలాగ సంతోషంతో ఉప్పొంగి పోయింది.

తన గదిలో ఉన్నది ఎవరా అని చూస్తూ సుగుణ నిలబడి పోయింది.

"ఏమే సుగుణా! క్షేమమా" అని శేఖరం పలక రించాడు.

సుగుణ తెల్లమొహం వేసింది. "మీ రెవరు?" అన్నది.

"నేనే—మీ అమ్మని" అన్నాడు శేఖరం.

సుగుణ ముఖంలో ఆశ్చర్యం, అనుమానం కని పించాయి. "మీరు మా అమ్మకాదు. మీ రెవ్వరో ముందు నిజం చెప్పండి" అన్నది.

"బాగుంది వరస. నిన్ను నవ మాసాలుమోసి కని, పెంచి ఇంతదాన్నిగా చేస్తే, ఇప్పుడు నేను మీ అమ్మని కాదంటావా? నయం" అన్నాడు శేఖరం.

సుగుణకి అనుమానం ఎక్కువ అయింది. "మీ రెవరో పిచ్చి ఆస్పత్రినుంచి తప్పించుకొని వచ్చినట్లుంది. నాకు భయం వేస్తున్నది. రామా రావుగార్ని పిలుచుకు వస్తాను" అంటూ సుగుణ గిర్రున తిరిగింది.

సుగుణ రెండు అడుగులు వేసేసరికి "సుగుణా"

అని శేఖరం తన సహజ కంఠంతో ఆమెను పిల్చాడు.

సుగుణ అతి ఆశ్చర్యంగా వెనక్కి తిరిగి చూచింది. అది శేఖరం కంఠస్వరం. అనుమానంలేదు. మరి ఈ ఆడ రూపేమిటి? సందిగ్ధంలో పడి అలాగే నిల్చుంది.

"నేను శేఖరాన్ని. గొడవ చెయ్యకుండా ఇలాగ రా" అన్నాడు శేఖరం మెల్లిగా.

సుగుణ వచ్చింది. "ఈ వేషం ఏమిటి? ఎక్కడైనా నాటకం ఆడివచ్చారా?" అన్నది.

ఎలాగైనా ఒకసారివచ్చి సుగుణని చూడాలని, ఏమిటి జరుగుతున్నదీ తెలుసుకోవాలని బుద్ధి పుట్టిందని, అయితే సుగుణ ఉండే పదిహేను రోజుల లోగా ఇంటికి తను వస్తే వ్యవహారం పాడైపోతుందనే భయంనుంచి ఈ వేషంలో వచ్చి సుగుణ తల్లిని అంటూ ఇంట్లో ప్రవేశించానని శేఖరం టూకీగా ఆమెకు చెప్పాడు.

"చాలా ప్రమాదం అయిన పని చేశారు. ఇక్కడ నేనంటే వీ రిద్దరికీ కావలసినంత అభిమానం కల్గుతున్నది. అందులో మీ తండ్రిగారికి మరీని. ఇప్పుడు ఏమాట వల్లనో, చేష్టవల్లనో మీా సంగతి బయట పడిందంటే ఇంత ప్రయత్నం వ్యర్థం అయిపోతుంది. మీరు వెంటనే వెళ్ళండి. ఒక వారం రోజులు ఓపిక పట్టండి" అన్నది సుగుణ భయంతో.

"ఈ ఒక్కరోజే ఉంటాను. రేపు వెళ్ళిపోతాను. జాగ్రత్తగానే ఉంటాను" అన్నాడు శేఖరం.

అతడి పరిస్థితి చూస్తే సుగుణకి కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి. "కాఫీతెస్తాను" అంటూ లోనికి వెళ్ళింది.

హమ్మయ్య అనుకున్నాడు శేఖరం. ఇంత వరకు అంతా సవ్యంగానే గడిచింది. సుగుణ ముసలాయన్ని టోపీ వేసిందన్నమాటకూడా తెలిసింది. శేఖరం ఒక పెద్ద నూపిరి వదిలాడు.

ఆడవేషం ధరించినప్పటినుండి శేఖరానికి సిగరెట్టు కాల్చడానికి వీలులేక పోయింది. వానిటీ బ్యాగులోంచి ఒక సిగరెట్టు తీసి వెలిగించాడు. ప్రాణం లేచివచ్చినట్టయింది.

సుగుణ కాఫీ తీసుకు వచ్చింది. కుర్చీలో వెనక్కి వేరబడి, టేబిలు పైన కాళ్ళుజాచి సిగరెట్టు కాలుస్తున్న శేఖరాన్ని చూచి నిర్ఘాంతపోయింది

"ఆ సిగరెట్టు వెంటనే పారెయ్యండి. సరిగ్గా కూర్చోండి. మీ అమ్మగారు వస్తున్నారు" అని సన్నని గొంతుకతో అతడిని హెచ్చరించి, "ఈ కాఫీ తీసుకోవే అమ్మా" అన్నది బిగ్గరగా.

శేఖరం తల్లి వచ్చి పది నిముషాలు మాట్లాడింది. ఆమెతో మాట్లాడుతూ శేఖరం "రేపు సుగుణని తీసుకు పోవడానికి వచ్చాను" అని చెప్పాడు.

"అయ్యో నాలుగు రోజులు పోనివ్వండి. ఇప్పుడేం తొందర? మా ఇల్లు ఎంతో సందడిగా ఉన్నది" అన్నది శేఖరం తల్లి. సుగుణ ఇక్కడ ఉన్నట్టు ఈమెకు ఎలాగ తెలిసిందా అనుకొన్నది. ఇక్కడికి వస్తున్నట్లు సుగుణ తన తల్లి తండ్రులతో చెప్పదని శేఖరం చెప్పాడే! అంటే సుగుణ తన తల్లివద్ద ఏదీ దాచకుండా యదార్థమే చెప్పి వచ్చిందన్న మాట. అనుకొన్నది శేఖరం తల్లి. ఆమెకు సుగుణపై మరికాస్త గౌరవం ఎక్కువ అయింది.

భోజనాలు చేస్తున్నప్పుడు "రేపు సుగుణని వాళ్ళ ఇంటికి తీసుకుపోతావంటున్నారు. నేను ఇంకొక వారం రోజులు పోయాక వస్తుందన్నాను' అని శేఖరం తల్లి భర్తతో చెప్పింది.

"సుగుణ వచ్చి వారం రోజులయింది. అప్పుడే తీసుకుపోవడం ఏమిటి? ఇంకొక వారం రోజులైనా ఉండ నివ్వండి. అదిగాక సుగుణ మా కుటుంబంలో ఒక మనిషి అయిపోయింది. ఇల్లు ఎంతో నిండుగా ఉన్నది. నా సౌఖ్యం, నా సదుపాయాలు అన్నీ సుగుణే ఎంతో చక్కగా చూస్తున్నది" అన్నారు రామారావుగారు.

"మీకు సుగుణ అంటే అంత ఇష్టంగా ఉంటే దానినే మీ కోడలుగా చేసుకోండి" అన్నాడు శేఖరం నవ్వుతూ.

శేఖరం వైపు కోపంగా చూచింది సుగుణ.

రామారావుగారు ఒక నిముషం మౌనం వహించారు. చివరికి "మేమంత అదృష్టానికి నోచుకోలేదు. మా అబ్బాయికి ఇదివరకే ఒక సంబంధం నిశ్చయించాను. రెండు మూడు సంవత్సరాలనుండి వాళ్ళు ఇంకొక సంబంధం చూచుకోకుండా మా కోసమే నిరీక్షిస్తున్నారు" అన్నారు.

రాత్రంతా మెయిలులో నిద్రలేక పోవడం నుంచి శేఖరానికి భోజనం పూర్తిచేసేసరికి కళ్ళు మూతలు పడడం మొదలు పెట్టాయి. ఎలాగో గదిలోకి వచ్చాడు. తలుపులు గడియ వేశాడు. ఆడవేషం అంతా తీసి పారేశాడు. హాయిగా పైజమా, బనియను పెద్ద పెట్టెలోంచి తీసి ధరించాడు. మంచంమీద వాలాడో లేదో అతడిని నిద్ర ఆవరించింది.

స్త్రీ వేషం తీసి వేస్తున్నప్పుడు విగ్గుతీసి వేయడం మాత్రం మరచిపోయాడు.

మూడు ఘంటలకి సుగుణ కాఫీ తీసుకువచ్చి తలుపు కొట్టింది. గాఢ నిద్రలోనున్న శేఖరానికి ఒకంతటా తెలివి రాలేదు. కొంతసేపటికి కాస్త మెలుకువ వచ్చింది. బయటనుండి "అమ్మా అమ్మా" అని ఎవరో పిలుస్తున్నట్లైంది. తననికాదు కదా అని తిరిగి నిద్ర పోవడానికి ప్రయత్నించాడు. కాని బయటనుండి తలుపు తట్టుతున్న శబ్దం ఏమాత్రం తగ్గలేదు. కోపంతో వెళ్ళి తలుపులు రెండు బార్లా తీసేశాడు.

శేఖరాన్ని చూడగానే సుగుణ కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో చేరడేసి అయ్యాయి తలుపులు రెండూ వెంటనే తనే తిరిగి మూసింది. పైట కొంగు నోటికి అడ్డం పెట్టుకొని విరగబడి నవ్వడం మొదలెట్టింది.

"తలుపులు మూశావేం?" అన్నాడు శేఖరం లోపలనుండి.

"మీ స్వరూపం ఒకసారి అద్దంలో చూచుకోండి" అన్నది సుగుణ నవ్వు ఆపుకొంటూ.

అర్థంకాక అద్దంలోకి చూచాడు శేఖరం. పైజమా, బనియను, తలకి బర్మా ముడితో అతడి రూపం సాక్షాత్కరించింది. అతడికే నవ్వు వచ్చింది

"మరిచిపోయాను సుగుణా. తలుపు కొద్దిగా తీసి, ఆ కాఫీ కప్పులోన పెట్టు— ఒక్క పది నిముషాలు టయిము ఇచ్చారంటే మళ్ళా మీ అమ్మ నీకు కనిపిస్తుంది" అన్నాడు శేఖరం.

పది నిముషాలు పోయాక సుగుణ తిరిగి వచ్చింది. శేఖరం ఆడవేషంతో మంచంమీద కూర్చొని అప్పుడే తాగిన కాఫీ కప్పు టేబిలు పైన పెట్టుతున్నాడు.

సుగుణ కుర్చీలో కూర్చుంది. "మీరు ఎంత త్వరగా వెళ్ళిపోతే అంత మంచిది. మీరున్నారంటే మన రహస్యం ఇక అట్టేకాలం దాగదు. మన ప్రయత్నం విఫలం కాక తప్పదు" అన్నది.

"ఇప్పుడు మళ్ళా ఏ మొచ్చింది?" అన్నాడు శేఖరం.

"మీరువచ్చి ఏ డెనిమిది ఘంట లయింది అప్పుడే మూడు సార్లు ప్రమాదం తెచ్చి పెట్టారు" అన్నది సుగుణ.

"నేనేం చెయ్యలేదే" అన్నాడు శేఖరం.

"ఉదయం నేను కాఫీ తెచ్చేసరికి సిగరెట్టు కాలుస్తున్నారా? ఒక్క క్షణంలో తప్పిందికాని, మీ అమ్మగారే ముందు వచ్చి ఉంటే? రెండవది: నన్ను కోడలుగా చేసుకోమని మీ తండ్రిగారితో ఇప్పట్లో చెప్పడం తప్పు ఆయన మనస్సులో ఇంకా పూర్తిగా పరివర్తన కలగలేదు. మీరు ఆ మాట

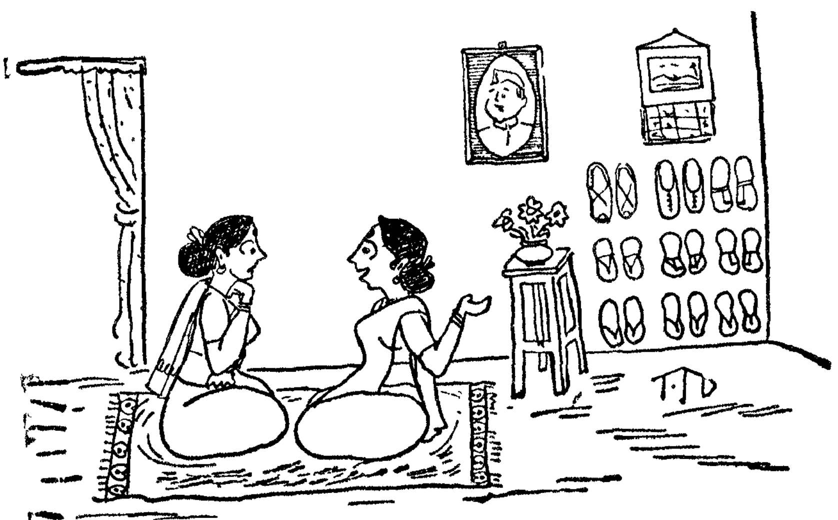

"...అబ్బే. అవన్నీ కొన్న చెప్పులు కాదండి మావారు ప్రసంగం చేసిన చోటల్లా వచ్చిన బహుమానాలు."

అనగానే ఆయన మనస్తత్వం ప్రతికూలంగా మారిపోయింది. ఇప్పుడు నేను పిలుస్తే తలుపు తీసిన రూపం మూడవ ప్రమాదం. అప్పు డెవ రైనా మిమ్మల్ని చూచి ఉంటే? ఇకమీదటైనా జాగ్రత్తగా మసలుతూ అనవసరంగా మాట్లాడ కుండా ప్రవర్తించ గలిగితేనే ఉండండి. లేకపోతే ఇప్పుడే ప్రయాణం కట్టండి" అని చెప్పింది నిశ్చితంగా.

తను చేసిన తప్పులు తెలుసుకొన్నాడు శేఖరం. అప్పటినుండి చాలా జాగ్రత్తగా ప్రవర్తించాడు.

ఆ రాత్రి సుగుణతో, "ఇంకొక మంచం కూడా ఆ గదిలో వేయిస్తాను. నువ్వు మీ అమ్మగారు ఆ గదిలో పడుకోండి. నేను వరండాలో పడుకొంటాను" అన్నది శేఖరం తల్లి.

సుగుణ ముఖం వెల వెల బోయింది. "వద్దు బాబు. నేను వేరే పడుకొంటాను" అన్నది తడ బడుతూ.

"ఆదేమిటమ్మా. మీ తల్లీ, పిల్లా ఆ గదిలో పడుకోండి" అన్నది శేఖరం తల్లి.

"నాకు రాత్రి పది, పదకొండు ఘంటలవరకు చదవడం అలవాటు. పెద్దవారు ఉంటే మా అమ్మకి నిద్ర పట్టదు. మా ఇంట్లో రోజూ ఇదే పోరు. అందుచేత మా అమ్మని ఆగదిలో పడుకో నివ్వండి. నేను ఇంకొక మంచం వేయించుకొని పుస్తకాల గదిలో పడుకుంటాను" అన్నది సుగుణ.

"నీ ఇష్టమే కానీ" అన్నది శేఖరం తల్లి.

బతుకుజీవుడా అనుకొన్నది సుగుణ.

5

మర్నాడు ఉదయం సుమారు పది ఘంటలు కావస్తోంది. రామారావుగారు చావిట్లో కూర్చు న్నారు. "నమస్కారమండీ" అంటూ ఒకాయన లోనికి ప్రవేశించాడు. ఆయన వెంట వచ్చిన ఇంకొక వ్యక్తి అరుగుమీద కూర్చున్నాడు.

"నమస్కారం. దయచెయ్యండి" అని రామా రావుగారు ఆహ్వానించి, ఆయన కూర్చున్నాక, "తమ రెవ్వరు?" అని ప్రశ్నించాడు.

"నేను సి. ఐ. డి. ఇనస్పెక్టరుని. ఈమధ్య మీ ఇంటికి ఎవరైన కొత్త స్త్రీలు, ఇదివరకు మీకు తెలియనివారు ఎవరైనా వచ్చారా?" అన్నారు ఇనస్పెక్టరుగారు.

"అంటే?" అన్నారు రామారావుగారు అర్థం కాక.

"ఒక బందిపోటుదొంగ మన జిల్లాలో చాలా చోట్ల దొంగతనం చేస్తున్నాడు. మా పోలీసు డిపార్టుమెంటు ఎంత ప్రయత్నించినా దొరకడం లేదు. అయితే వాడు చేసిన దొంగతనాలన్నీ ఒకే విధంగా ఉండడంనుంచి ఇవన్నీ వాడే చేస్తున్నట్టు నిర్ధారణ అయింది. ఆచోకీ తీస్తే వాడి పేరు రంగడని తెలిసింది. ఇంకొక చిత్రమయిన విషయం కూడా బయల్పడింది. వాడు స్త్రీ వేషంతో మొదట ఇళ ఇంట్లో ప్రవేశిస్తాడట. సాధారణంగా పరిచారికగా ప్రవేశిస్తాడు. కాని, ఇంటావిడ స్నేహితు రాలి స్నేహితురాలవని కూడా ఇదివరకు ఒక ఇంట్లో ప్రవేశించాడట. వారం పది రోజులు అతి నమ్మకంగా మసలుతూ ఆ ఇంటి సంగతి వివరాలన్నీ తెలుసు కొని ఒకరోజు అంతర్థానం అవుతాడట. ఆ పిమ్మట

వధూటి

రెండు మూడు రోజులలోనే ఆ ఇంట్లో దొంగ తనం జరుగుతుందట. ఇదీ జరుగుతున్న కథ. రంగడు మూడు రోజులక్రితం ఈ వూళ్లో ప్రవే శించినట్టు ఒక వ్యక్తి ద్వారా మా అధికార్లకు నిన్ననే తెలిసింది. ఈ వూరు సబ్ ఇనస్పెక్టరుకి సహాయం చెయ్యమని నాకు స్పెషల్ డ్యూటీ వేశారు. ఈ ఉదయంనుండి ఆయన, నేను, చెరొకవైపు మొదలెట్టి ఇంటింటికివెళ్ళి చూడడం ప్రారం భించాం. అనుమానం ఉన్నచోట సోదా చేస్తాం. మీ ఇంట్లో కొత్త పనిమనిషిగాని, ఏదో సంబంధం కల్పించుకొని వచ్చిన అపరిచితమైన స్త్రీగాని గత రెండు మూడు రోజులలో ఎవరైనా ప్రవే శించారా?" అన్నారు ఇనస్పెక్టరుగారు.

"చాలా చిత్రంగా ఉన్నదే వీ డెవడో దేవాంతకుడే. కాని, మీరు చెప్పిన విధంగా మా ఇంట్లో కొత్త పరిచారికలుకాని, అపరిత స్త్రీలుగాని ఎవరూ ప్రవేశించలేదు" అన్నారు రామారావుగారు.

"లేకపోతే గొడవలేదు. ఇకమీదట అటువంటి స్త్రీ ఎవరైనావస్తే పోలీసు స్టేషనుకు వెంటనే

నిర్మాత గదిలోకి ఒక కాబోయే నటుడూ, ఒక పెద్ద కోతి (కొండముచ్చు అనుకుంటాను!) కలిసి వచ్చారు.

"నీ కోతిని సినిమాల్లో చేర్పిద్దా మనుకుంటున్నారా?" అని అడిగాడు నిర్మాత.

"కాదు, ఈ కోతి నా సెక్రటరీ" అని కా. న. సమాధానం.

కె. వి. యస్. (చీరాల)

కబురు చెయ్యండి" అంటూ ఇనస్పెక్టరుగారు లేచారు.

"తప్పకుండా చేస్తాను. అన్నట్టు మాటలలో పడి మరిచిపోయాను. ఒక్క నిముషం కూర్చోండి ఇనస్పెక్టరుగారూ, కాస్త కాఫీ తీసుకొని వెళ్ళండి" అంటూ రామారావుగారు "సుగుణా రెండు కప్పులతో కాఫీ తీసుకు రావమ్మా" అని ఇంట్లోకి కేక వేశారు.

ఈయన కుమార్తె పేరు కూడా సుగుణేనా అనుకొంటూ, తిరిగి సి. ఐ. డి. గారు కూర్చున్నారు.

ఐదు నిముషాల్లో కాఫీ తీసుకు వచ్చింది సుగుణ.

"సుగుణా!" అన్నారు ఇనస్పెక్టరుగారు ఆశ్చర్యంతో.

"అరే, నాన్నగారు! ఈ ఇల్లు మీకు ఎలా తెలిసిందీ?" అన్నది సుగుణ అంతకంటే ఆశ్చర్యంగా.

"ఉద్యోగ రీత్యా వచ్చానమ్మా. నువ్వు ఇక్కడ ఉన్నట్టు నాకు తెలియదు" అంటూ రామారావు గారితో "మీ అమ్మాయికి మా సుగుణకి ప్రాణ స్నేహమట. మనం చూస్తే అపరిచితులం" అన్నారు ఇనస్పెక్టరుగారు.

"నా కెవరూ ఆడపిల్లలు లేరే" అన్నారు రామారావుగారు తెల్లబోతూ.

అర్థం కానట్టు ఇనస్పెక్టరుగారు సుగుణ వైపు చూచారు. "నీ స్నేహితురాలింటికి వెళ్తా నని చెప్పి వచ్చావమ్మా. ఈ ఇంట్లో నీ స్నేహితురా లెవరు?" అని ప్రశ్నించారు.

"నా స్నేహితురాలింటికి వెళ్తానని చెప్పలేదు నాన్నగారూ—అమ్మ స్నేహితురాలింటికి వెళ్తానని చెప్పాను" అన్నది సుగుణ.

"అబద్ధం ఆడుతున్నావ్ దొంగా! మీ అమ్మ కోనూ, నాతోనూ, నీ స్నేహితురాలింటికే వెళ్తున్నా నని చెప్పావు" అన్నారు ఇనస్పెక్టరుగారు.

"మీరు వినడం పొరపాటు. కావలిస్తే అమ్మని అడగండి" అన్నది సుగుణ. కాని వెంటనే నాలిక కొరుక్కొంది. ముఖం వెలవెలబోయింది. భయంతో రామారావుగారివైపు చూచింది.

సుగుణ భయపడ్డంతా జరిగింది. "సుగుణ చెప్పిందే సరియైనది. మీ ఆవిడ మా ఆవిడ స్నేహితు రాళ్లట. ఇద్దరూ లోపల కూర్చొని మాట్లాడు కొంటున్నారు" అన్నారు రామారావుగారు.

ఇనస్పెక్టరుగారు అదిరిపడ్డారు. "మా ఆవిడా? ఇక్కడికి ఎప్పుడు వచ్చింది?" అన్నారు ఆశ్చ ర్యంతో.

"మీకు తెలియదా? నిన్న ఉదయం వచ్చారు" అన్నారు రామారావుగారు.

ఇనస్పెక్టరుగారు ఒకసారి బల్లగుద్ది "అసం భవం. ఈ ఉదయం నాలుగు ఘంటలకు నేను ఇంటివద్ద బయల్దేరాను అప్పటికి మా ఆవిడ మా ఇంటి వద్దనే ఉన్నది" అన్నారు.

"మనిషిని ఎదట పెట్టుకొని మనకీ వాదన ఎందుకు? సుగుణా మీ అమ్మగారిని రమ్మను. మీ నాన్నగారు వచ్చారని చెప్పు" అన్నారు రామారావు గారు.

సుగుణవైపు రామారావుగారివైపు అయోమా నంగా చూచి, "సుగుణని ఇక్కడే ఉండ నివ్వండి. మీరే మా ఆవిడను పిలిపించండి" అన్నారు ఇన స్పెక్టరుగారు.

"ఇదిగో—సుగుణ తల్లిగారిని ఒకసారి ఇటు పంపించు" అని రామారావుగారు ఇంట్లోకి కేక వేశారు.

సుగుణ ముఖాన్ని నెత్తురులేదు అవయవాల పైన స్వాధీనం తప్పి, అలాగే నిలబడి చూస్తు న్నది.

అయిదు నిముషాలు గడిచాయి.

చక్కగా చుట్టుకొన్న జుట్టు ముడి, దాని చుట్టూ పువ్వులు, సుగుణవద్ద పుచ్చుకొని కట్టు కొన్న ఒక నారు గడి చీర, చేతులో వానిటీ బ్యాగ్‌తో ప్రయాణానికి సిద్ధంగా శేఖరం కులు కుతూ వచ్చాడు.

ఇప్పుడేమిటి చెప్మా? అన్నట్టు రామారావు గారు ఇనస్పెక్టరుగారివైపు చూచారు.

ఇనస్పెక్టరుగారు శేఖరాన్ని కిందనుంచి మీద వరకు చూచారు. "నువ్వెవరు?" అని గద్దించి అడిగారు.

"నేను సుగుణ తల్లిని" అన్నాడు శేఖరం కాస్త జంకుతూ. ఇత డెవరా అనుకొన్నాడు.

"సుగుణ తల్లి ఎవరో నీకంటే నాకు బాగా

తెలుసును. నేను సుగుణ తండ్రిని. నిజం చెప్పు. ఇతనెవరో?" అన్నారు ఇనస్పెక్టరుగారు.

శేఖరం మాట్లాడలేదు.

"అదేమిటమ్మా సుగుణా, నిన్నటినుండి అమ్మా అమ్మా అంటూ, ఆమె వెనక తిరుగుతున్నావ్. ఇప్పుడు మీ నాన్నగారు చూసి ఈమె నీ తల్లి కాదంటున్నారు. నాకేమీ అర్థం కావడంలేదు. నిజం చెప్పు, ఈమె ఎవరమ్మా" అని బుజ్జగిస్తూ రామారావుగారు అడిగారు.

సుగుణ మాట్లాడలేదు.

"ఇదిగో ఒకసారి త్వరగా రా. ఇక్కడ చాలా చిత్రం జరుగుతున్నది. నువ్వు చెప్తేకాని మా కెవ్వరికీ బోధపడదు" అని రామారావుగారు భార్యని పిల్చారు.

"ఏమిటి గొడవ" అంటూ వంటింట్లోనుండి శేఖరం తల్లి వచ్చింది. రామారావుగారు జరిగిన దంతా ఆమెకు చెప్పారు. "ఇంతకీ ఈమె ఎవరై వట్టు?" అని అడిగాడు శేఖరాన్ని చూపిస్తూ.

శేఖరం తల్లి మాట్లాడలేదు.

"అసలు నువ్వు ఆడదానివేనా? లేకపోతే స్త్రీ వేషంతో ఇళ్ళల్లో ప్రవేశించే రంగడివా? నిజం చెప్పు. పారిపోవడానికి ప్రయత్నించావా ఇక నువ్వు మనిషివికావు" అన్నారు ఇనస్పెక్టరుగారు లేస్తూ.

శేఖరం ఏ సమాధానం చెప్పలేదు.

"వెంకట్రావ్" అంటూ ద్వారం వద్దకు వెళ్ళి ఇనస్పెక్టరుగారు తన ఆర్డర్లీని పిల్చారు. ఇంతసేపూ కునుకుతున్న ఆ రెండవ వ్యక్తి లేచి నిలబడి ఒక్క సెల్యూట్ కొట్టాడు.

"నువ్వు సబ్ ఇనస్పెక్టరు ఎక్కడవుంటే అక్కడికి వెళ్ళి, ఆడవాళ్ళని సోదా చేసే స్త్రీని ఒకసారి నేను పంపమన్నానని చెప్పి నీ వెంట తీసుకొనిరా. ఇక్కడే మనకు రంగడు దొరికినట్టుంది" అన్నారు ఇనస్పెక్టరుగారు.

ఇంకొక సెల్యూట్ కొట్టి వెళ్ళిపోయాడు అర్డర్లీ వెంకట్రావు

ఇనస్పెక్టరుగారు కూతురివైపు తిరిగారు ఆయన ముఖం గంభీరంగా మారింది.

"అమ్మా సుగుణా నువ్వు నిజం చెప్పాలి. ఈ వ్యక్తి ఎవరో నీకు తెలుసును. నేను రంగడు అనే పేరుబడ్డ దొంగని పట్టుకోవడానికి నియమింపబడ్డాను. ఆ రంగడు సాధారణంగా స్త్రీ వేషంలో ఉంటాడు. ఆ రంగడే ఈ వ్యక్తి అని నా అనుమానం. నువ్వు నిజం చెప్పకపోతే చాలా కష్టాలపాలు కావలసి వస్తుంది నువ్వు నా ఒక్కగాని ఒక్క బిడ్డవైనప్పటికీ, నా ఉద్యోగ ధర్మం నేను నిర్వర్తించక తప్పదు. నిన్నూ, ఈ వ్యక్తినీ పోలీసు స్టేషనుకి తీసుకుని వెళ్ళవలసి ఉంటుంది 'చదువుకొన్నదానివి కాస్త ఆలోచించి నిజం చెప్పు వత్సంవద' అనే ఆను శాసనాన్ని మన్నించు" అన్నారు.

ఏ పాపం ఎరుగని శేఖరాన్ని తన తండ్రి ఒక దొంగగా అనుమానిస్తున్నాడని తెలుసుకోవడంతో సుగుణ వెంటనే నిజం చెప్పడానికి నిశ్చయించింది. కాని, ఎలాగ చెప్పడమా ఆమెకు బోధ పడలేదు.

మొదట శేఖరాన్ని వేలుతో చూపించింది. తర్వాత రామారావుగార్ని చూపించి "కొడుకు" అని తల దించుకొంది.

ఎవరికీ అర్థం కాలేదు. "ఏమిటి" అన్నారు. ఇనస్పెక్టరుగారు, రామారావుగారు. ఏక కంఠంతో సుగుణ తిరిగి అలాగే చెప్పింది. ఈసారి కొడుకు అన్న తర్వాత శేఖరం అన్న మాట కూడా కలిపింది.

ఈసారి అందరికీ బోధపడింది. ఎవరూ నమ్మలేక లేక పోతున్నారు. "ఏమిటీ— ఇది ఏదు—ఈ మనిషి మా శేఖరమా?" అన్నారు రామారావుగారు.

"అనుమానం ఎందుకు? చూద్దాం ఆగండి" అంటూ ఇనస్పెక్టరుగారు శేఖరంవద్దకు వెళ్ళి బర్మా ముడి పట్టుకొని పైకి లాగారు. ఆయన చేతిలోకి విగ్గు వచ్చేసింది.

బోడిగుండుతో, విగ్గుతో తల దించుకొన్నాడు

6

"ఏం రా అబ్బాయ్! ఈ ఆడవేషం ఏమిటి? పగటి వేషగాళ్ళ జట్టులో చేరావా?" అన్నారు రామారావుగారు కాస్త తీవ్రంగా.

"ఏమిటమ్మా ఈ నాటకం? చాల గమ్మత్తుగా ఉందే! అసలు జరిగిన కథేమిటి? తల్లి తండ్రులనే మభ్య పెట్టవలసిన అవసరం మీకు ఏ మొచ్చింది?" అన్నారు ఇనస్పెక్టరుగారు సుగుణ నుద్దేశించి.

"ఏమేవ్! ఇందులో నీకూ కొంత వాటా ఉన్నది. ఎన్నడూ నా వద్ద దాపరికం ఎరగని దానివి. ఇందులో ఇంత నిగూఢంగా ప్రవర్తించా వేమిటి? నిజం చెప్పు" అన్నారు రామారావుగారు భార్యతో.

శేఖరంతల్లి తనకు తెలిసినంతవరకు జరిగిన దంతా చెప్పేసింది. "అయితే ఆడవేషంలోఉన్న శేఖరం నిజంగా సుగుణ తల్లే అనుకొన్నాను ఇదివర కెన్నడూ ఆమెను చూడకపోవడంమంచి. ముఖం మాత్రం కొంత పరిచయంగా కనిపించింది. కాని, ఈ వెర్రినాగమ్మ ఆడవేషం వేశాడని కలలో కూడా అనుకోలేదు" అని ముగించింది.

తల్లి చెప్పలేకపోయిన వివరాలన్నీ శేఖరం పూర్తి చేశాడు. రెండు నిముషాలు నిశ్శబ్దం అయింది. చివరికి, "అయితే ఈ శేఖరాన్ని పెళ్ళి చేసుకోవడానికి నిశ్చయించావన్నమాట" అన్నారో ఇనస్పెక్టరుగారు.

సుగుణ జవాబు చెప్పకుండా తల దించుకొంది.

"ఈ బోడిగుండు— ఈ ఆడ స్వరూపాన్నే?" అన్నారు ఇనస్పెక్టరుగారు. సుగుణ మాట్లాడలేదు.

"బాగా ఆలోచించావా?" అన్నారు తిరిగి.

"ఆయన తిరుపతిలో మొక్కుకోవడంమంతి తల అలాగ తయారైయింది. ఇప్పుడు అవసరం కొద్దీ ఆడవేషం వేశారు. అంతేకాని, ఆయన మామూలుగా ఉన్నప్పుడు చూస్తే, మీకు ఈ అనుమానాలు రావే రావు" అన్నది సుగుణ.

"అలాగా" అన్నారు ఇనస్పెక్టరుగారు.

"సార్" అంటూ అర్డర్లీ వెంకటరావు వచ్చాడు.

ఇనస్పెక్టరుగారు లేచి బయటకు వెళ్ళారు. వెంకట్రావు చెప్పినదంతా విని, అతడిని పోలీసు స్టేషనుకు పంపించి, తను తిరిగి లోనికి వచ్చారు.

"అబ్బాయ్ పోలీసు స్టేషనుకి పద" అన్నారు పెద్ద గొంతుకతో—శేఖరం వైపు చూస్తూ.

"వాడెందుకూ?" అన్నారు రామారావుగారు విభ్రాంతపోయి.

"ఇతడు ఆడవేషంతో మీ ఇంట్లో దొరికాడు. మా ఉద్యోగ ధర్మం ప్రకారం మేము ఇతణ్ణి తక్షణం పోలీసు లాకప్‌లో పెట్టాలి. ఇతడే రంగడని మా అనుమానం. ఇతడు దొంగ కాపోతే ఆ మాట

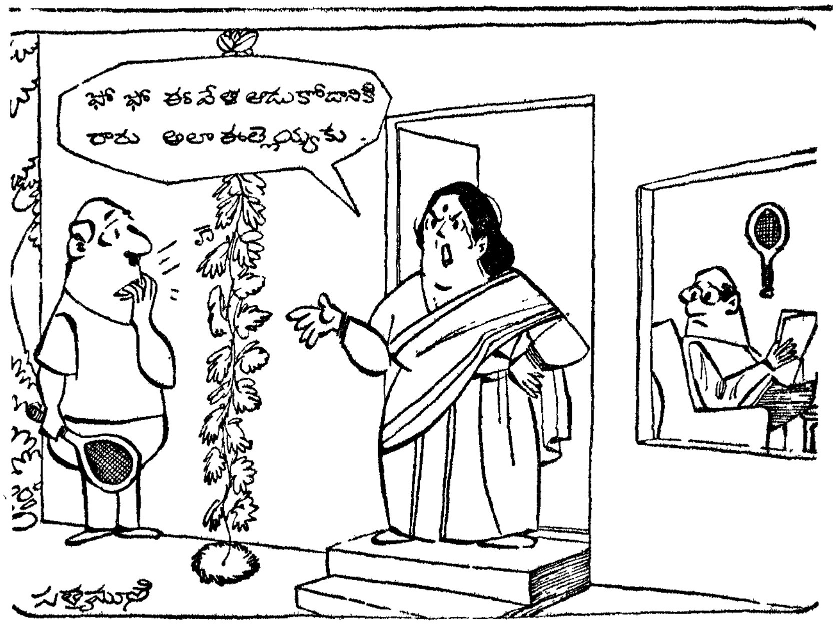

మీకు ఋజువు చేసుకొని విడుదల చేయించుకోండి" అన్నారు ఇనస్పెక్టరుగారు.

రామారావుగారు ఆందోళనతో ఇనస్పెక్టరు గారివద్దకు వచ్చారు. "ఇది అన్యాయం. మావాడు మా వాడేనని, తన క్లాసుమేటని, దొంగకాడని మీ మగుణ సాక్షి. ఇతణ్ణి మీరు లాకప్‌లో పెడతా మనడం ధర్మంకాదు. ఏదో మర్యాదగా బ్రతుకుతున్న వాళ్ళం. రేపు బోర్డుకట్టి ఎడ్వొకేటుగా మావాడు ప్రాక్టీసు ప్రారంభించబోతున్నాడు. ఇప్పుడు పోలీసు మలు అరెస్టు చేశారని లోకానికి తెలిస్తే వాడి భావి జీవితం ఎంత దెబ్బ తింటుందో ఆలోచిం చండి. నా పరువూ, ప్రతిష్ఠ కూడా ఏమిటి అవుతుందో కాస్త ఆలోచించండి" అన్నారు ప్రాథేయ పడుతూ.

ఒక్క నిముషం మౌనం వహించి ఇనస్పెక్టరు గారు అన్నారు. "మీరు చెప్పిన దాంట్లో కొంత కుబబు లేకపోలేదు. మీ అబ్బాయిని పోలీసు స్టేష నుకి తీసుకొని వెళ్ళను—ఏ అపకీర్తి రానివ్వను. కాని ఒక్క షరతుకు మీరు ఒప్పుకోవాలి."

"ఏమిటో చెప్పండి" అన్నారు రామారావుగారు ఆతృతతో.

"శేఖరానికి మా మగుణని చేసుకోండి" అన్నారు ఇనస్పెక్టరుగారు.

రామారావు తికమక పడ్డారు. "మీరు నన్ను చాలా ఇరుకులో పెట్టారు. మా వాడికి రెండు మూడు సంవత్సరాల క్రితమే సంబంధం నిశ్చయం అయిపోయింది. ఇప్పుడు వాళ్ళని కాదంటే బాగుం డదు. ఈ విషయంలో మీరు నన్ను క్షమించాలి" అన్నారు.

"శేఖరం! నిన్ను రక్షించడానికి ప్రయత్నం చేశాను. కాని మీ తండ్రిగారే అభ్యంతరం పెడు తున్నారు. ఇక నేను చేసేది ఏమీ లేదు. నా ఉద్యోగ ధర్మం నేను నిర్వర్తించక తప్పదు. పోలీసు స్టేష నుకి పదు" అన్నారు ఇనస్పెక్టరుగారు.

"మీ ఉద్యోగ ధర్మానికి మన స్వంత విషయా లకి ముడి పెడితే ఎలాగ ఇనస్పెక్టరుగారు? వాడి పేరు శేఖరం అని తెలిసి కూడా వాడు రంగడు అంటే ఎలాగ?" అన్నారు రామారావుగారు.

"దొంగ ఆడవేషంలో ఉంటాడని మాకు అధి కార్లు ఆదేశించారు. ఆ ప్రకారమే ఇతడు మాకు దొరికాడు. ఇతడిపేరు శేఖరమో, రంగడో మాకు అనవసరం. ఇంకొక్క క్షణం నేను ఇక్కడ నిరీక్షిం చడం అనవసరం" అంటూ ఇనస్పెక్టరుగారు వెళ్ళి, శేఖరం చెయ్యి పట్టుకొన్నారు.

"నేను జెయిలుకు వెళ్ళవలసిందేనా నాన్న గారూ" అన్నాడు శేఖరం దీనంగా.

"మీకు వాడు ముఖ్యమా, డబ్బు ముఖ్యమా?

వధూటి

వాడు మనసారా ఇష్టపడిన దానిని పెళ్ళి చేసుకో మంటున్నారుగాని, వాడికేం విషం పెట్టారా? మీ కంత పట్టుదల ఎందుకు? మగుణవంటి కోడలు ఎలాగ దొరుకుతుంది? అదంటే ఇన్నాళ్ళ అంత అభిమానంగా ఉంటున్నారు. ఇప్పుడు మరిచి పోయారా? వెంటనే ఒప్పుకోండి" అన్నది శేఖరం తల్లి.

"మీ మాటే కానివ్వండి ఇనస్పెక్టరుగారు. వాళ్ళకి ఇంకొక సంబంధం చూచుకోమని వ్రాసే

కాలమహిమ

బిఏలు పాసయ్యి బేరాలు ఆడేవు
స్వంతసొమ్ముకు ముందు స్వస్తిచెప్పేవు
పెండ్లియయ్యేదాక బింకంబుచూపేవు
పడతి వచ్చేదాక పడగాపు లాడేవు
ఉద్యోగమునకంచు ఊళ్ళన్ని తిరిగేవు
సాయంత్రమున కింట చల్లగా జేరేవు
పరువులేని బ్రతుకు బ్రతకలేనంటావు
పుచ్చుకున్నా సొమ్ము ఖర్చు పెట్టేవు
అందుకున్నా సొమ్ముహారతికర్పూరమై
హారియించిపోయెను ఆరు మాసాలకె
పెనుభూత మీవంచు పెరటిదారపట్టేవు
పోషించ లేకను పెనగులాడేవు
పట్టుకూ రమ్మంచు పుట్టింటి కంపేవు
తేలేకపోతేను తరిమిగొట్టేవు
పొట్టపగిలేటట్లు తిట్టిపోసేవు
కాలమహిమనునీవు కనలేవు తమ్ముడా
కన్నువిప్పి నీవు కాంచుమీ జగమ.

యస్. యన్. బులుసు (కొవ్వూరు)

స్తాను. ఇంతకీ ఘటన ఎలా గుంటే అలాగ అవు తుంది" అన్నారు రామారావుగారు.

శేఖరం కళ్ళు మగుణ కళ్ళూ ఆనందంతో మెరిశాయి.

"అది శభాషయిన మాట. శేఖరం, నువ్వు వెళ్ళి ఇరుగు, పొరుగు ఇద్దరు పెద్ద మనుష్యులని తీసుకొనిరా. మీ నాన్నగారు నేను ఇప్పుడే నిశ్చయ తాంబూలాలు పుచ్చుకుంటాం" అన్నారు ఇన స్పెక్టరుగారు.

"ఒక్క నిముషం" అంటూ శేఖరం వెళ్ళ బోయాడు.

"ఆ వేషంతోటే వెళ్తున్నారేమిటి?" అన్నది మగుణ నవ్వుతూ.

"అన్నట్టు మరిచిపోయాను" అని సిగ్గుపడి వేషం మార్చడానికి శేఖరం తన గదిలోకి వెళ్ళాడు.

"బావగారు! ఆ సంబంధం వాళ్ళు ఇరవై వేలు కట్నం ఇస్తారని, పిల్ల వలన ఏభై వేల ఆస్తితో వస్తుందని ఆశించారు. మాకు మగుణ ఒక్కర్తే సంతానం. అంత స్థితిపరులం కాకపోయినా, మా అమ్మాయి కూడా ఓ పదివేల రూపాయల కట్నం తోనూ, పాతిక ముప్పై వేల ఆస్తితోనూ మీ ఇంటికి వస్తుంది. పైగా బి. ఎల్. చదువుకొంది. భగవంతుడు చల్లగా చూస్తే ఇద్దరూ వేలకి వేలు ఆర్జిస్తారు. ఇద్దరికీ, ఒకరిపైన ఒకరికి ఎంత గాఢమైన అనురాగం కల్గిందో మనకి ప్రత్యక్షంగా ఋజువు అయింది. మా మగుణ అంటే మీకు ఎంతో ఇష్టం కలిగినట్లు మీరు చెప్పకపోయినా తెలు స్తూనే ఉన్నది. మీ అనుమతి పొందడానికే వాళ్ళ ఇంత ప్రయత్నం చెయ్యవలసి వచ్చింది. ఇంకొక విషయం. వార్ధక్యంలో మనల్ని అభిమానించే కొడుకుకంటే అభిమానంతో చూచే కోడలే ముఖ్యావ సరం. ఆ మొదటి సంబంధం వాళ్ళ గురించి కూడా మీరు విచారించ నక్కరలేదు. కావలసినంత ధన వంతులు అని చెప్తున్నారు. వాళ్ళ అమ్మాయికి నిముషాలపైన ఇంకొక సంబంధం కుదుర్చుకో గలరు" అన్నారు ఇనస్పెక్టరుగారు.

"మీరు చెప్పినదంతా నిజమే మమంటి" అన్నారో రామారావుగారు.

ఇద్దరు పెద్ద మనుష్యులను వెంట బెట్టుకొని శేఖరం వచ్చాడు. వారి ఎదుట లాంఛనంగా రామా రావుగారు ఇనస్పెక్టరుగారు నిశ్చయ తాంబూలాలు పుచ్చుకొన్నారు.

"ఇప్పటివరకు చెప్పడం మానే—మరిచిపోయాను ఆ రంగడనే దొంగ దొరికాడట—ఆడవేషంలోనే. మా ఆర్డర్లీచేత సబ్ ఇనస్పెక్టరు కబురు పంపాడు. చోరీ ఆస్తి కూడా చాలావరకు దొరికిందట. నేను పోలీసు స్టేషనుకు పోవాలి" అంటూ ఇన స్పెక్టరుగారు లేచారు.

భోజనంచేసి వెళ్ళమని రామారావు దంపతులు ఆయన్ని బలవంతం చేశారు.

"ఇప్పుడు తీరిక లేదమ్మా. ఇకమీదట మీకు మాకు కావలసినన్ని భోజనాలండి బావగారూ! నేను వెళ్ళి వస్తా. నువ్వు ప్రయాణానికి సిద్ధంగా ఉండు మగుణా! నేను సాయంత్రం వస్తాను. ఈ శుభవార్త మీ అమ్మకి నువ్వే చెప్పాలి సుమా" అని నవ్వుతూ మెట్లు దిగారు ఇనస్పెక్టరుగారు. ★